

PROGRAM PROFILAKTYCZNO- TEATRALNY

APETYT NA TEATR

Autorzy: Joanna Guze i Wiesława Strzelczyk

Kwidzyn, czerwiec 2011 roku

I. OPIS ZJAWISKA/ PROBLEMU

Charakter i rozmiary zjawiska

Wyniki badań wskazują na wczesną inicjację alkoholową. Przeprowadzone w 2002 roku ogólnopolskie badania ankietowe wskazywały, że większość nastolatków zaczyna sięgać po alkohol pomiędzy 11 a 13 rokiem życia. Wśród 11-latków 64 % chłopców i 50 % dziewcząt próbowało już napojów alkoholowych, a w grupie 13-latków aż 83 % chłopców i 76 % dziewcząt przyznało, że piło już alkohol (B. Woynarowska, red., 2003)

Badania dotyczące używania substancji psychoaktywnych przez młodzież szkolną (prowadzone co kilka lat badania w ramach Europejskiego Programu Badań Ankietowych ESPAD 2007, obejmujących młodzież w wieku 15- 17 lat) wskazują na utrzymywanie się na wysokim poziomie rozpowszechnienie używania nikotyny, alkoholu, a także leków i środków wziewnych i przetworów konopi –marihuany i haszyszu. Tytoń paliło chociaż raz w życiu 53% gimnazjalistów i 68% uczniów II klas szkół ponadgimnazjalnych. Znaczny odsetek młodzieży okazjonalnie korzysta z alkoholu (57 %), a 21 % deklaruje upicie się w ciągu ostatniego miesiąca.

Badacze tego zjawiska obserwują ostatnio zahamowanie intensyfikacji doświadczeń młodzieży z narkotykami, jednak powszechność dostępności do tych środków i znaczący odsetek młodzieży mającej z nimi kontakt, nadal niepokoi. 28 % uczniów starszej grupy badanych uczniów miało doświadczenie z marihuaną lub haszyszem, 19 % z lekami nasennymi/ uspakajającym bez przepisu lekarza, 8 % z amfetaminą, 7 % z substancjami wziewnymi (ESPAD 2007).

Nową jakością stało się rozpowszechnienie legalnych środków psychoaktywnych, dopalaczy.

Podobne wyniki uzyskała A. Strzałkowska w badaniach ankietowych przeprowadzonych wśród uczniów w wieku od 15 do 17 lat („Młodzież Kwidzyna wobec środków psychoaktywnych - papierosy, alkohol, narkotyki, dopalacze”, 2010). Ponad co trzeci (35 %) uczeń III klasy gimnazjum lub II klasy szkoły ponadgimnazjalnej jest zagrożony nałogiem nikotynizmu. Aż 68 % badanych uczniów pije alkohol, najczęściej piwo. 49 % z nich pije okazjonalnie,

natomiast 19 % uczniów spożywa alkohol często, zawsze kiedy ma okazję. Do zażycia narkotyków przyznało się 28 % badanych uczniów. Najpopularniejszym narkotykiem wśród kwidzyńskiej młodzieży jest marihuana. Również „moda na dopalacze” dotarła do Kwidzyna. Choć zdecydowana większość młodych ludzi (64 %) uważa, że nawet okazjonalne używanie dopalaczy jest szkodliwe dla zdrowia, to do jednorazowego kontaktu z dopalaczami przyznało się 10 % badanych.

Problem

Wczesna inicjacja picia alkoholu. Znaczące odsetki młodzieży eksperymentują z nikotyną i alkoholem, miały też kontakt z narkotykami oraz dopalaczami. Alarmujący jest odsetek młodzieży upijającej się. Młodzież podejmująca te zachowania będzie narażona na ich konsekwencje zdrowotne, rozwojowe, społeczne i prawne.

Czynniki ryzyka i czynniki chroniące

Zachowanie młodego człowieka zależy od jego indywidualnych cech oraz od czynników występujących w środowisku (J. Szymańska, 2002). Mogą to być czynniki chroniące lub czynniki ryzyka.

Czynniki chroniące (K. Ostaszewski i inni, 2009) rozpatruje się najczęściej w kilku obszarach. Są to: cechy, umiejętności i zdolności indywidualne, wspierające relacje z bliskimi osobami, pozytywne cechy środowiska rodzinnego, wsparcie płynące ze środowiska pozarodzinnego, cechy środowiska lokalnego i miejsca zamieszkania (zasoby do wykorzystania). Czynniki chroniące nie usuwają negatywnych doświadczeń lub niekorzystnych czynników z życia dorastającego człowieka, lecz pomagają mu zmagać się z nimi z dobrym skutkiem. Działanie czynników chroniących polega na zwiększaniu ogólnej odporności młodego człowieka, wyzwaniu motywacji i energii do walki z przeciwnościami, czyli na uruchamianiu procesów odwrotnych do tych, które prowadzą do choroby, zaburzeń zachowania lub nieprzystosowania.

Natomiast czynniki ryzyka to właściwości indywidualne, cechy środowiska społecznego i efekty ich interakcji, które wiążą się ze zwiększonym ryzykiem powstawania nieprawidłowości, zaburzeń, chorób lub przedwczesnej śmierci.

Badania nad czynnikami ryzyka i czynnikami chroniącymi dzieci przed zachowaniami ryzykownymi (zażywanie środków uzależniających, agresja, przemoc, wykroczenia, problemy szkolne, itd.) wskazują na istnienie wielu uwarunkowań indywidualnych i środowiskowych, zwiększających odporność na działanie czynników ryzyka oraz sprzyjających powstawaniu zachowań ryzykownych.

Czynniki chroniące wykorzystane w niniejszym programie to umiejętności osobiste i społeczne młodego człowieka (m. in. własne normy przeciwne paleniu, picciu i sięganiu po narkotyki), pozytywny stosunek do nauczycieli i poczucie więzi ze szkołą, udział w dodatkowych zajęciach pozalekcyjnych i rozwijanie konstruktywnych zainteresowań (K. Ostaszewski i wsp, 2009), realizacja zadań okresu dojrzewania. Silna więź emocjonalna z rodzicami, wsparcie rodziców oraz monitorowanie czasu spędzanego przez dziecko poza domem, a także przynależność do pozytywnej grupy społecznej o wartościach akceptowanych społecznie, negatywny stosunek do narkotyków, integracja ze środowiskiem i zaangażowanie się w działania prospołeczne to kolejne czynniki kształtujące zdrowie psychiczne młodego człowieka, chroniące przed powstawaniem zaburzeń lub utrwalaniem już powstałych zachowań destrukcyjnych (K. Bobrowski, 2003 i inni).

Kluczowymi czynnikami ryzyka, możliwymi do modyfikacji profilaktyką, są odpowiednio: brak możliwości rozwoju i osiągnięcia sukcesów „pozytywnych”, brak wiary we własne siły, słaba więź emocjonalna z rodzicami, negatywne relacje ze znaczącymi osobami dorosłymi, przynależność do negatywnej grupy, uleganie negatywnej presji rówieśniczej (Z. Gaś 2003, J. Szymańska 2002), a także wczesny wiek inicjacji nikotynowej i alkoholowej (K. Ostaszewski i wsp, 2009).

II. ODBIORCY PROGRAMU

1. Program skierowany jest do uczniów klas IV - VI Szkoły Podstawowej nr 2 im. m. H. Sucharskiego w Kwidzynie, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci z rodzin dysfunkcyjnych, w których występują takie zjawiska jak nadużywanie alkoholu, przemoc domowa czy poważne braki w zaspokajaniu potrzeb dzieci.
2. Program będzie realizowany w trzech poziomach wiekowych, czyli w klasie IV, V, VI, po min. 15 osób w każdej grupie, przez 3 lata. Co roku programem zostanie objęta kolejna grupa uczniów klasy IV.
3. Odbiorcy pośredni programu: rodzice uczniów, rówieśnicy, nauczyciele i inni mieszkańcy środowiska lokalnego.
4. Kryteria kwalifikacji do grupy teatralnej: wcześniejsze uczestnictwo w zajęciach, chęć systematycznej pracy w grupie teatralnej, zgoda rodziców na udział dziecka w zajęciach.

III. CELE PROGRAMU

1. Cel ogólny

Przeciwdziałanie podejmowaniu pierwszym próbom zachowań ryzykownych oraz opóźnienie inicjacji nikotynowej i alkoholowej wśród nastolatków wchodzących w okres pierwszych eksperymentów z substancjami psychoaktywnymi.

2. Cele szczegółowe programu

Cel szczegółowy 1

Rozwijanie umiejętności spędzania wolnego czasu w sposób aktywny, twórczy i bezpieczny, bez sięgania po środki psychoaktywne (papierosy, alkohol, narkotyki, dopalacze) i eksponowania swoich umiejętności na forum klasy, szkoły, środowiska lokalnego.

Cel szczegółowy 2

Zdobycie wiedzy i rozwijanie uzdolnień aktorskich, umiejętności plastycznych, muzycznych i innych talentów; przygotowanie się do świadomego uczestnictwa w kulturze, obcowania ze sztuką, bywania w teatrze poprzez:

- rozwijanie wrażliwości estetycznej
- poznanie wartościowych utworów literackich
- doskonalenie swych umiejętności posługiwania się językiem ojczystym
- kontrolowanie własnej wymowy – korygowanie wad, doskonalenie dykcji
- wzbogacanie słownika czynnego i biernego ucznia
- rozwijanie wyobraźni, wrażliwości i inwencji twórczego uczniów
- doskonalenie pamięci mechanicznej i logicznej
- kształtowanie swobodnej ekspresji plastycznej podczas tworzenia scenografii, rekwizytów i kostiumów
- przygotowanie do odbioru sztuki teatralnej.

Cel szczegółowy 3

Pomoc młodzieży w zaspokojeniu ważnych potrzeb psychologicznych, takich jak sukcesu, przynależności, rozwoju kompetencji osobistych i społecznych oraz w osiągnięciu satysfakcji życiowej poprzez:

- zaangażowanie się w działalność teatru dziecięcego
- rozwijanie umiejętności interpersonalnych, w tym umiejętności komunikacji, asertywności, radzenia sobie ze stresem
- eliminowanie napięć psychicznych związanych z trudnymi emocjonalnie sytuacjami życiowymi
- wzmacnianie poczucia własnej wartości
- integracji grupy teatralnej.

IV. ZAŁOŻENIA PROGRAMU

APETYT NA TEATR to program wszechstronny, działa na czynniki ryzyka i czynniki chroniące, których znaczenie dla rozwoju problemów związanych z piciem alkoholu zostało potwierdzone w badaniach oraz wykorzystuje różne źródła wpływu na młodzież: szkołę, rówieśników, rodziców. To program profilaktyki uniwersalnej, gdyż skierowany jest do wszystkich uczniów w wieku 10- 13 lat, bez względu na stopień wystąpienia ryzyka zachowań problemowych lub zaburzeń.

Program opiera się przede wszystkim na teoriach uczenia się społecznego (m. in. A. Bandura, 1986), a wiodącymi strategiami są:

- strategia działań alternatywnych- stwarza młodzieży możliwość zaangażowania się w działalność, która daje jej satysfakcję, sprzyja

rozwojowi i jest społecznie akceptowana. Zapobiega to angażowaniu się w działania destrukcyjne.

U podstaw tych strategii leży założenie, że wielu ludzi nie ma możliwości zrealizowania swej potrzeby aktywności, podniesienia samooceny poprzez osiąganie sukcesów, czy też rozwoju zainteresowań. Dotyczy to zwłaszcza dzieci i młodzieży zaniedbanej wychowawczo (wychowywane przez ulicę, podwórko). Działania alternatywne polegają na stworzeniu alternatyw dla zachowań ryzykownych (coś zamiast picia, ćpania czy agresji), np. amatorskiego teatru dziecięcego

- Strategia edukacyjna- skupia się na kształtowaniu i rozwijaniu umiejętności psychologicznych i społecznych: takich jak zdolność automotywacji, wytrwałość w dążeniu do celu, umiejętność rozpoznawania i nazywania własnych emocji, podejmowania decyzji, budowania adekwatnej samooceny, radzenia sobie ze stresem, rozpoznawania i radzenia sobie z presją mediów i rówieśników (rozumienie mechanizmów nacisku społecznego), asertywność, umiejętność rozwiązywania konfliktów, dobrego komunikowania się z innymi, poszukiwania i udzielania wsparcia i pomocy
- strategia edukacji normatywnej, w myśl której w programie wzmacniane są normy przeciwne paleniu papierosów, picciu alkoholu czy używania narkotyków przez dzieci i młodzież, taki przekaz pochodzi od rodziców, nauczycieli i rówieśników

Dotychczasowa realizacja programu:

Autorka programu, Joanna Guze, pracuje z amatorskimi grupami teatralnymi od 1989 roku. Ten program stanowi kontynuację jej dotychczasowych działań. Do tej pory objęła nim uczniów w wieku 6- 16 lat, w tym także dzieci z rodzin dysfunkcyjnych. Od 2006 roku prowadziła systematycznie po 3 grupy teatralne rocznie, co stanowi ponad 300

Apetyt na teatr

uczniów i około 1000 osób z ich rodzin. Dzieci przedstawiały sztuki teatralne w szkole oraz innych instytucjach, m.in. przedszkolach, Domu Pomocy Społecznej.

V. DZIAŁANIA

1. Program **APETYT NA TEATR** jest realizowany w ramach szkolnych zajęć pozalekcyjnych.

Planowane są 3 grupy teatralne (po min. 15 osób każda), które będą pracowały w blokach po 1,5 h w tygodniu, w okresie od 01 października 2011 do 31 maja 2012 roku.

2. Tematyka i metody działania. Ogólny plan pracy grupy teatralnej jest następujący:

Lp	Zadanie	Forma realizacji	Liczba godzin	Uwagi
1.	Organizacja zajęć	Plan pracy.	2	
2.	Organizacja warsztatu pracy	Zakup materiałów dydaktycznych w zakresie charakteryzacji, kostiumologii i scenografii. Wykonanie kostiumów.	10	
3.	Wybór repertuaru	Rok kabaretów - kl. VI Rok baśni – kl. IV Rok legend – kl. V	2	
4.	Konspekt reżyserski	Praca z kartami pracy Rodzaje konspektów reżyserskich.	6	

Apetyt na teatr

5.	Reżyser, kostiumolog, scenograf, choreograf, charakteryzator i inni...	Wiedza o teatrze na podstawie informacji z Internetu, piszemy własne scenariusze, adaptacja teatralna, terminologia teatralna	4	
6.	Przygotowanie sztuki do wystawienia na Kwidzyńskich Spotkaniach Teatralnych „Teatralia 2011”, na WOŚP, na „Niebieskich Tarczach”, „Kieszeni Scenicznej 2012 i inne.	Praca z tekstami, konspekt reżyserski, czytania stolikowe, choreografia, scenografia, charakteryzacja i kostiumy, opracowanie muzyczne, efekty specjalne, wystawienie kabaretów w teatrze, w szkole. Występy dla rówieśników, nauczycieli i rodzin uczniów.	20	
7.	Scenografia	Papieroplastyka Wykorzystanie tkanin jako materiałów scenograficznych	8	
8.	Rodzaje teatrów	Teatr stolikowy jako forma zapoznania z nową sztuką teatralną, teatr dramatyczny, teatr łączony	4	
9.	Teatr cieni	Wyjazdowe zajęcia warsztatowe. Teatr hiszpański, włoski i emocjonalny	6 dni 4	
10.	Teatr lalkowy, kukielkowy, pacynkowy	Wykonanie kukieł, lalek z tkaniny, bibuły, rękawiczek Zajęcia warsztatowe	4	
11.	Charakteryzacja, stylizacja	Zajęcia warsztatowe	6	

Apetyt na teatr

		<p>Klownada, zamiana ról- możemy grać wszystkie role, wystarczy dobra charakteryzacja, kostium.</p> <p>Maska jako środek wyrazu teatr antycznego</p>		
12.	<p>Stres- jak sobie z nim radzić. Asertywność.</p> <p>Rozwiązywanie konfliktów.</p>	Zajęcia warsztatowe	Każdy po 1,5-2 h	
13.	Podsumowanie pracy grupy.	Wycieczka do Aquaparku w Sopocie.	1 dzień	

VI. TEMATYKA I METODY DZIAŁAŃ

1. Roczny plan pracy koła teatralnego i inscenizacji na lekcji języka polskiego w klasie czwartej (1,5 godziny zajęć koła teatralnego w tygodniu oraz praca na lekcjach z uwzględnieniem przerw świątecznych i ferii) jest następujący:

Działy tematyczne	Czas realizacji	Propozycje tematów, treści	Liczba godzin
Przygotowanie warsztatu teatralnego	wrzesień	<p>1.Kim jestem? Jaki jest on? Co zrobimy razem? Rozwijanie osobowości uczniów, integracja zespołu teatralnego.</p> <p>Organizacja pracy koła – wybór sekcji, omówienie planu pracy.</p> <p>2.Gdzie my, tam i teatr – zorganizowanie pracowni i zaplecza technicznego.</p>	10

Apetyt na teatr

ŚWIAT TEATRU	październik	<p>1. Czym jest teatr? Zapoznanie ze słownictwem i środkami przekazu teatralnego – rozpoczęcie pracy nad Słownikiem Terminów Teatralnych.</p> <p>2. Teatr nie jest jeden. Formy teatru:</p> <ul style="list-style-type: none"> - teatr lalek - teatr dłoni - monodram - pantomima - teatr cieni <p>4. Rola wyobraźni w tworzeniu scenki teatralnej (teatr „codziennego użytku” – tu i teraz, z tego, co pod ręką na podstawie tekstu H.Ch. Andersena „Zabawa w teatr”)</p> <p>5. Warsztaty teatralne w Brachlewie – teatr cieni.</p>	<p>6</p> <p>3 dni</p>
W KRAINIE BAŚNI	listopad	Prace nad przygotowaniem inscenizacji wybranej przez uczniów baśni – zgodnie z programem nauczania języka polskiego dla klas czwartych - korelacja z projektem polonistycznym – „Uroczysta godzina baśni”.	6
W ŚWIĄTECZNYM NASTROJU	grudzień	Przygotowanie i wystawienie na forum klasy „Jasełek”	6
TEATR UCZUĆ I WYOBRAŹNI	styczeń	<p>1. Uczucia w teatrze – pantomima, rzeźba zbiorowa i stop-klatka przedstawiające relacje międzyludzkie i uczucia takie jak: gniew, współczucie, miłość...</p> <p>2. Drama na podstawie utworów poruszających wyobraźnię i wrażliwość dzieci, np. wykorzystując tekst baśni „Zielony Kapturek”.</p>	6
WARTOŚCI W ŻYCIU	luty	<p>1. Wprawki teatralne do roli zwierząt</p> <p>2. Inscenizacja improwizowana.</p> <p>3. Konflikty sąsiedzkie w krzywym</p>	6

Apetyt na teatr

CZŁOWIEKA		zwierciadło teatru z wykorzystaniem m.in. wiersza A. Fredry "Paweł i Gawel" - inscenizacje improwizowane.	
EKOLOGIA INACZEJ	marzec	Zajęcia dramowe wg scenariuszy.	6
KSIĄŻKI I TEATR	maj kwiecień	1.To warto przeczytać i dobrze recytować – przygotowanie wierszy i fragmentów prozy na Konkurs Recytatorski –doskonalenie sztuki żywego słowa. 2. Ulubiona przygoda wybranej postaci literackiej na scenie naszego teatryku – inscenizacja fragmentów lektury, np. w kl. czwartej „Pinokia” C. Collodiego, 3. Warsztaty teatralne w Stegnie-kłownada	14 3 dni

2. Roczny plan pracy grupy teatralnej „Chochliki” i inscenizacji na lekcji języka polskiego w klasie piątej (1,5 godziny zajęć koła teatralnego w tygodniu oraz praca na lekcjach z uwzględnieniem przerw świątecznych i ferii) przedstawia się następująco:

Działy tematyczne	Czas realizacji	Propozycje tematów, treści	Liczba godzin
Pracujemy razem	wrzesień	1.Organizacja pracy koła – wybór sekcji, omówienie planu pracy. 2.Praca nad kabaretem z okazji DEN dla nauczycieli „Jaskiniowcy	10
Czym jest teatr?	październik	1.Praca nad spektaklem na Teatralia 2011 - 2. Warsztaty teatralne w Brachlewie – clownada-charakteryzacja specjalna	6 3 dni

Apetyt na teatr

Zabawy słowem	listopad	<p>1. Prace nad przygotowaniem inscenizacji wybranego przez uczniów mitu i legendy – zgodnie z programem nauczania języka polskiego dla klas piątych.</p> <p>2. Udział w Kwizyńskich Spotkaniach Teatralnych Teatralia 2011.</p>	4
Opanowanie stresu i tremy	grudzień	Przygotowanie i wystawienie „Jasełek” dla rodziców. Wyjścia do Domu Opieki Społecznej z jasełkami.	10
Teatr niejedno ma imię	styczeń	<p>1. Uczucia w teatrze czyli etiudy dramowe.</p> <p>2. Drama na podstawie utworów poruszających wyobraźnię i wrażliwość dzieci, np. wykorzystując teksty legend Marty Berowskiej.</p>	6
Człowiek i przyroda	luty	<p>1. Inscenizacja improwizowana bajki o oszczędności i wartości pracy – „Konik polny i mrówka”, scenki przedstawiające inne bajki o tej tematyce (np. „Wół i mrówka”)</p> <p>2. „Legendy na scenie”, czyli występy.</p>	8
EKOLOGIA INACZEJ	marzec	<p>1. Zajęcia dramowe wg scenariuszy K. Pankowskiej „Edukacja przez dramę”, Warszawa 1997, np. „W obronie zwierząt”, „Szczęśliwa planeta”.</p> <p>2. Wyjazd na spektakl teatralny i omówienie.</p>	6
KSIAŻKI I TEATR	maj kwiecień	<p>1. To warto przeczytać i dobrze recytować – przygotowanie wierszy i fragmentów prozy na Konkurs Recytatorski – doskonalenie sztuki żywego słowa.</p> <p>2. Niebieskie Tarcze i Kieszka Sceniczna.</p> <p>3. Ulubiona przygoda wybranej postaci literackiej na scenie naszego teatryku – inscenizacja fragmentów lektury, w klasie V legend świat nieodkryty.</p> <p>4. Warsztaty teatralne w Stegnie-</p>	8 2 dni

Apetyt na teatr

		charakteryzacja	3 dni
--	--	-----------------	--------------

3. Roczny plan pracy grupy teatralnej „Sami Swoi” i inscenizacji na lekcji języka polskiego w klasie szóstej (1,5 godziny zajęć koła teatralnego w tygodniu oraz praca na lekcjach z uwzględnieniem przerw świątecznych i ferii) jest następujący :

Działy tematyczne	Czas realizacji	Propozycje tematów, treści	Liczba godzin
Kolejny rok pracy	wrzesień	1. Organizacja pracy koła – wybór sekcji, omówienie planu pracy. 2. Praca nad kabaretem okazji Dnia Nauczyciela	3
Przedstawiamy	październik	1. Praca nad kabaretem. 2. Warsztaty teatralne w Brachlewie-scenografia	10 3 dni
Teatralia	listopad	Prace nad przygotowaniem inscenizacji wybranej przez uczniów do wystawienia na Kwidzyńskich Spotkaniach Teatralnych „Teatralia 2010”. Praca nad tekstem, nauka tekstów, scenografia, choreografia	8
W ŚWIĄTECZNYM NASTROJU	grudzień	Przygotowanie i wystawienie na forum szkoły „Jasełek”	10
TEATR UCZUĆ I WYOBRAŹNI	styczeń	1. Uczucia w teatrze – pantomima, przedstawiająca relacje międzyludzkie i uczucia takie jak: gniew, współczucie, miłość... 2. Kabarety na podstawie utworów dramatycznych „Balladynka” na motywach J. Słowackiego.	6
WARTOŚCI	luty	1. Wprawki teatralne do roli zwierząt – na podstawie tekstu J. Kreczmara „Co to za	10

Apetyt na teatr

W ŻYCIU CZŁOWIEKA		zwierzę?”. 2. Inscenizacja improwizowana bajki o oszczędności i wartości pracy – „Konik polny i mrówka”, scenki przedstawiające inne bajki o tej tematyce (np. „Wół i mrówki”) 3. Konflikty sąsiedzkie w krzywym zwierciadle teatru z wykorzystaniem m.in. wierszy dla dzieci „Żuraw i czapla”, „Biedronka”, „Lokomotywa”.	
EKOLOGIA INACZEJ	marzec	1. Zajęcia dramowe wg scenariuszy „Kabaret na jednej nodze” W. Chotomskiej. 2. Spektakl profilaktyczny.	14
KSIĄŻKI I TEATR	maj kwiecień	1 Konkurs Recytatorski, Kieszonka Sceniczna 2012, Niebieskie Tarcze –doskonalenie sztuki żywego słowa.	16

VII. NAKŁADY

Rodzaj nakładu	Opis
Realizatorzy	1. Nauczycielka języka polskiego- główny realizator programu, ma przygotowanie i wieloletnie doświadczenie w zakresie pracy z amatorskimi teatrami dziecięcymi oraz pracy profilaktycznej (uzależnienia, agresja) 2. Pedagog szkolny- pedagog, profilaktyk z wieloletnim doświadczeniem w pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi. Do zadań pedagoga należy m. in. sprawowanie opieki

Apetyt na teatr

	psychologiczno- pedagogicznej oraz rozwiązywanie indywidualnych problemów uczniów, pojawiających się w trakcie realizacji programu.
Materiały dla uczestników	Nie wymagane
Miejsce realizacji	Szkoła Podstawowa nr 2 im. mjra H. Sucharskiego w Kwidzynie
Czas trwania programu	Cały rok szkolny 2011/ 2012 z kontynuacją w następnych latach szkolnych

VIII. EWALUACJA PROCESU I WYNIKÓW

Opis ewaluacji procesu

Na początku i po zakończeniu realizacji programu zostaną przeprowadzone wśród uczestników krótkie ankiety (badania ankietowe na wejście i na wyjście).

Wskaźniki ewaluacji procesu

- liczba przepracowanych godzin z jedną grupą (razy 3 grupy)
- odsetek uczniów uczestniczących w zajęciach
- odsetek uczniów zadowolonych z uczestniczenia w programie

- liczba spektakli, przedsięwzięć, wydarzeń, w których uczestniczyła grupa teatralna
- liczba rodziców/ członków rodzin uczestniczących w spektaklach teatralnych
- liczba odbiorców programu w środowisku

- liczba rodziców zaangażowanych w realizację programu (kostiumy, pomoce, opieka podczas wyjść, wyjazdów, itp.)
- odsetek rodziców zadowolonych z udziału dzieci w programie.

Ewaluacja wyników. Wskaźniki osiągnięcia celów

Miernikiem oczekiwanej zmiany w zakresie celu ogólnego jest suma zmian dotycząca mierników celów szczegółowych.

- zmniejszenie odsetka uczniów deklarujących podjęcie pierwszej próby palenia tytoniu, spożycia alkoholu lub wzięcia narkotyku w ciągu ostatniego roku
- zmniejszenie odsetka uczniów palących papierosy lub sięgających po alkohol w ciągu ostatniego roku
- wzrost odsetka uczniów, u których wzrosła wiedza i którzy rozwinęli swe uzdolnienia aktorskie
- wzrost odsetka uczniów, którzy określają siebie jako bardziej odważnych, otwartych w kontaktach z innymi
- wzrost odsetka uczniów lubiących chodzić do szkoły
- wzrost odsetka uczniów, którzy zadowoleni są z udziału swych rodziców w pracy grupy teatralnej (udział w przedstawieniach, wyjściach, wyjazdach)
- wzrost odsetka uczniów, którzy wysoko oceniają swe zaangażowanie w działalność teatru dziecięcego
- wzrost odsetka uczniów, u których wzrosła samoocena
- wzrost odsetka uczniów, którzy poprawili swe umiejętności interpersonalne, są bardziej asertywni

- wzrost odsetka uczniów, którzy znają skuteczne metody radzenia sobie ze stresem.

Wyniki badań ankietowych opracowane będą w formie raportu.

Informacja o autorkach programu:

Joanna Guze

nauczycielka języka polskiego w klasach IV- VI. nauczyciel dyplomowany, z 22 – letnim stażem pracy. Autorka programu innowacyjnego „Teatr” (2005rok). Ukończyła Studium Teatralne im. Sewruka w Olsztynie w zakresie reżyserii teatralnej i animacji kultury (.....godzin). Ma duże doświadczenie w prowadzeniu dziecięcych i młodzieżowych, amatorskich grup teatralnych. W 2010- 2011 pracowała w projekcie „AZYMUT NA SUKCES w Zespole Szkół w Nebrowie Wielkim”. Od wielu lat prowadzi programy profilaktyczne, m. in. „Spójrz inaczej” i „Spójrz inaczej na agresję”. Brała udział w konkursie na spektakl profilaktyczny organizowany przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Światowym Dniu bez Papierosa oraz szkolnych Tygodniach Profilaktyki i Promocji Zdrowia.

Wiesława Strzelczyk

Pedagog, nauczyciel dyplomowany, profilaktyk z 22-letnim doświadczeniem pedagogicznym w pracy z nastolatkami i ich rodzicami. Jest realizatorem wielu programów profilaktycznych, m. in. „Elementarz czyli program siedmiu kroków”, „Spójrz inaczej”, „Spójrz inaczej na agresję”, „Program profilaktyki przemocy i

Apetyt na teatr

uzależnień w szkołach podstawowych i gimnazjach miasta Kwidzyn”, a także „Dobry wybór”. Długoletni członek Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.